

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KABUL EDİLEBİLİRLİK HAKKINDA KARAR

Başvuru No. 52624/09

Sait Hulusi SUNOL / TÜRKİYE

Başkan

Valeriu Griçco,

Hâkimler

Branko Lubarda,

Pauliine Koskelo,

ve *Bölüm Yazı İşleri Müdür Yardımcısı* Hasan Bakırcı'nın katılımıyla Komite halinde toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm),

11 Eylül 2009 tarihinde yapılan başvuruyu ve davalı Hükümet tarafından sunulan görüşler ile başvuran tarafından cevaben sunulan görüşleri göz önünde bulundurarak,

Gerçekleştirilen müzakerelerin ardından aşağıdaki kararı vermiştir:

© T.C. Adalet Bakanlığı, 2021. Bu gayri resmî çeviri, Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı tarafından yapılmış olup, Mahkeme açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Bu çeviri, davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ile Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığına atıfta bulunmak suretiyle ticari olmayan amaçlarla alıntılanabilir.

OLAY VE OLGULAR

1. Başvuran Sait Hulusi Sunol Türk vatandaşı olup, 1940 doğumludur ve Muğla'da ikamet etmektedir. Başvuran, Mahkeme önünde, Hatay Barosuna bağlı Avukat Z. Kadayıfçı tarafından temsil edilmiştir.

2. Türk Hükümeti ("Hükümet") ise kendi görevlisi tarafından temsil edilmiştir.

A. Davanın Koşulları

3. Taraflarca taraflarca sunulduğu şekliyle, davaya ait olgular (maddi unsurları), aşağıdaki gibi özetlenebilir.

4. Başvuran, 1974 yılında, Muğla-Milas'ta bulunan bir arsayı iktisap etmiş ve tapu siciline "blok 101 parsel 31" referansı ile kaydedilmiştir.

5. Yetkililer 2007 yılında, taşınmazın yüz ölçümünün yazımında bir hata yapıldığı, 2773 m² değil 1619 m² olması gerektiğini belirterek, başvuranın tapu kaydının düzeltilmesi davası açmışlardır.

6. Asliye Hukuk Mahkemesi 10 Ekim 2007 tarihli karar ile talebi haklı bulmuş ve taşınmazın yüz ölçümünün 1619 m² olarak düzeltilmesine karar vermiştir. Öte yandan, yapılan bilirkişi incelemesi sırasında, kıyı kenar çizgisinde bulunan 587 m² alanın özel mülkiyete konu olamayacağı anlaşılmıştır. Netice itibarıyla, Asliye Hukuk Mahkemesi, taşınmazın bu kısmının mülkiyetinin yetkililere devredilmesine karar vermiştir.

7. Yargıtay 23 Eylül 2008 tarihli karar ile, ilk derece mahkemesinin kararını düzelttikten sonra temyiz başvurusunu reddetmiştir. 587 m²'lik kısmın çekişmeli (nizalı) olmadığını belirterek, Asliye Hukuk Mahkemesinin bu kısmın mülkiyeti konusunda geçerli bir karar veremeyeceği kanaatine varmıştır. Sonuç olarak, kararda arazinin bu bölümüne ilişkin kısmının geçersiz ve hükümsüz olduğuna karar vermiştir.

8. Yüksek Mahkeme, 9 Nisan 2009 tarihinde, başvuranın karar düzeltme talebini de reddetmiştir.

B. İlgili İç Hukuk Kuralları

9. Medeni Kanun'un 1007. maddesi uyarınca, tapu sicilinin tutulmasından doğan bütün zararlardan Devlet sorumludur.

ŞİKÂyetler

10. Başvuran, Sözleşme'ye Ek 1 No.lu Protokol'ün 1. maddesine dayanarak, mülkiyet hakkının ihlal edildiğini iddia etmektedir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

11. Başvuran, yetkilileri, kendisini taşınmazının bir kısmından yoksun bırakmakla ve maruz kaldığı zararı tazmin etmemekle suçlamaktadır. Başvuran, *N.A. ve diğerleri/Türkiye* (no. 37451/97, AİHM 2005-X) ve *Doğrusöz ve Aslan/Türkiye* (no. 1262/02, 30 Mayıs 2006) dahil olmak üzere Mahkeme'nin çeşitli kararlarına dayanmaktadır.

12. Başvuran, Devlet tarafından tutulan tapu sicilindeki bilgilere güvenerek mülkü satın aldığını belirtmekte ve yetkililer tarafından yapılan hataların, kendisi gibi tapu siciline güvenerek mülk edinmiş ve harcama yapmış kişilere yüklenemeyeceğini ileri sürmektedir.

13. Hükümet, birkaç kabul edilebilirlik itirazında bulundu, bunlardan biri iç hukuk yollarının tüketilmesi gerektiği kuralına dayanıyordu. Başvuranın Medeni Kanun'un 1007. maddesi uyarınca dava açmadığını ileri sürmüştür.

14. Mahkeme, Sözleşme'nin 35. maddesinin 1. fıkrası uyarınca, yalnızca, iç hukuk yollarının tüketilmesi sonrasında kendisine başvurulabileceğini hatırlatmaktadır. Mahkeme, bu bağlamda, Sözleşme'nin 35. maddesinin 1. fıkrasının, Taraf Devletlere, ilke olarak, kendisine karşı işlendiğini iddia edilen ihlallerin meydana gelmesini önleme ya da telafi etme şeklinde verdiği olanağı, her başvuranın ulusal mahkemelere vermiş olması gerektiğinin altını

çizmektedir (*Cardot/Fransa*, 19 Mart 1991 tarihli karar, seri A no 200, p. 19, § 36).

15. Mahkeme somut olayda, söz konusu zararın, tapu sicilinin tutulmasına bağlı maddi bir hatadan kaynaklandığını ve yerel mahkemenin bu hatayı düzelttiğini kaydetmektedir. Bir mahkeme kararıyla tapudaki alan küçültüldüğünden, başvuranın yapması gereken tek şey, Medeni Kanun'un 1007. maddesi gereğince, Devletten tazminat talep etmektir.

16. Bununla birlikte Mahkeme, başvuranın, tapu sicilinin hatalı tutulmasına ilişkin tazminatın yetkililer tarafından karşılanması gerektiğini iddia etmesine rağmen, hiçbir zaman 1007. maddeye dayanarak dava açmaya çalışmadığını kaydeder.

17. Mahkeme, bu tür davalarda bu hukuk yolunun etkililiğini zaten kabul etmiştir (bk. *Ubay ve diğerleri/Türkiye* (k.k.), no. 16252/04, 30 Eylül 2008) ve somut olayda, bu hükme dayalı bir davanın reddedileceğini düşündürebilecek herhangi bir unsur görmemektedir.

18. Bu nedenlerle, bu şikayet, Sözleşme'nin 35 §§ 1 ve 4. maddesi uyarınca iç hukuk yollarının tüketilmemesi nedeniyle reddedilmelidir.

Bu gerekçelerle, Mahkeme, oy birliğiyle,

Başvurunun kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir*.

İşbu karar, Fransızca dilinde tanzim edilerek, 14 Ocak 2021 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

Hasan Bakırcı
Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Valeriu Grițco
Başkan